

POUTRACAĆ (5) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); pierwsze a pochylone.

fut 3 pl poutracają (1). \diamond *praet 3 sg m* poutracął (2). [*n* poutracało.] \diamond *3 pl m pers* poutracali (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Przestać mieć, stracić wiele [w tym: co (*pl a. sg w funkcji pl*)] (5) : ielt ofobny szpital/ do ktorego tych dawaią/ ktorym sie na loznan chorobę zanoŃi. Ofobny dla tych co zła niemocą zaráżeni/ oczy/ noŃy/ nogi/ poutracali. *ReszHoz* 120; *ActReg* 10; [A Ńtad wiele ich podłuŃywŃzy sie do vboŃtwá przychodziŃo/ y máietnoŃci poutracaŃo *BielKron* 1597 443; *LorichKosz* 71v].

a. Roztrwonić (3) : Bywa to w ŃyemyánŃtwy y Ńamem thego doznaŃ/ Ńe takowi Ńynowye máyac takyego oycá/ częŃto im kriyomko konye s Ńtáyen wywodzą/ gdy inŃŃe z márnocŃi poutracáya *GliczKsiąŃ* O3v; *CiekPotr* 13; [Boć wiele takowych bywáŃo/ ktorzy povtracali oyczyzny Ńwe niebácznie rozdawaiac á nie rozmyŃŃie imi [!] Ńzáfuiac. *CiceroKosz* 122].

Zwrot: »poutracać wszystko« (1): Syn iego zŃotrowány poutracaŃ wŃzyŃtko: Nákoniec y dom przedaŃ. *CiekPotr* 2.

Synonim: **a. roztrwonić**.

Formacje wspóŃrdzenne cf TRACIĆ.